

HENRY DORCHY

Geboren in Tournai in 1920

Overleden in Brussel in 2002

Henry schildert de 4 seizoenen,
1955

Atelier te Sint-Lambrechts-Woluwe,
1963

Een «niewsgirige historicus» in Art

Henry Dorchy werd geboren op 24 januari 1920 in Doornik. Zijn vader, Hubert Dorchy, cartoonist, karikaturist en bedenker van reclameposters, bracht hem heel jong in contact met de beeldende kunst.

Hij studeerde af in filosofie en geschiedenis in 1942 (ULB en ULg), zoals zijn vrouw Irene (geboren op 12 april 1920) met wie hij in 1943 trouwde. Ze kregen 2 kinderen, Harry (geboren in 1944) en Martine (geboren in 1946). Hij doceerde geschiedenis, en was vervolgens prefect aan het Koninklijk Atheneum in Brussel (1945-1978). In latere jaren doceerde hij de geschiedenis van de "plastische kunsten" aan het Hoger Instituut voor Beeldende Kunsten (1962-1978).

Zijn carrière als schilder begon aan het einde van de jaren 40 met een figuratieve stijl die concessies deed aan personages en objecten, maar die in het begin van de jaren 50 al snel overging naar het abstracte..

In 1951 hield hij zijn eerste tentoonstelling in de galerie "La Sirène", georganiseerd door Richard Lucas, waar hij 33 schilderijen tentoon stelde. Aldaar ontmoette hij de "Meester" Creten George(s), een originele kunstenaar die zich bezighield met zijn onafhankelijkheid, toen 64 jaar oud. Ze zullen vrienden blijven tot de dood van deze grote schilder van vrouwelijkheid in 1966. Vanaf 1951 houdt Henry Dorchy een dagboek bij *Journal d'un curieux historien*, waarin hij het hedendaagse artistieke leven beschrijft met een soms humoristische, en soms scherpe benadering...

Tijdens de "Prix Jeune Peinture Belge" ontmoette Henry Dorchy, (2^e prijs in 1953 en 1954), Louis Van Lint (1909-1986), die een zeer goede vriend werd. Paul Delvaux (1897-1994) waardeerde de figuratieve naaktfiguren van Dorchy en er is

Harry & zijn ei, olie, 1950

Gesloten sardine box, olie op aluminiumfolie, 1952

Open sardine box, olive op aluminium folie, 1953

een uitwisseling van aquarellen.

In 1955 kreeg Henry Dorchy een studiebeurs en reisde naar Italië. Dit land inspireerde een serie tekeningen en schilderijen soms met latex "om zowel de kalkhoudende grond van Italië te herinneren en het materiaal van de fresco's." Hij zal verschillende keren teruggaan. De abstractie van Henry Dorchy vermengt curves en lijnen door destructuring de veronderstelde figuratieve titels van de schilderijen. Hij vindt het leuk om de figuratieve kunst uit die tijd, die het niet-figuratieve aan de kaak stellen, verkeerd te interpreteren

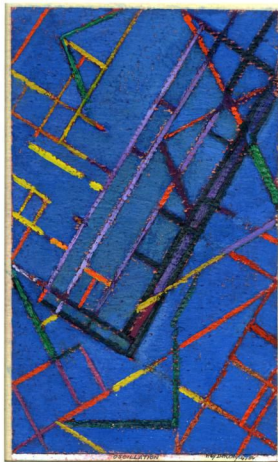
"Ik geloof dat de figuratieve schilderkunst is een uitstekende oefening ter voorbereiding van de abstracte schilderkunst en dat juist het abstracte, dat het meeste waard is noodzakelijkerwijs uit de figuratieve, de zintuiglijke wereld voort komt, waardoor de directe waarnemingen staan voor decanteren door geest, om geestelijke richting te geven ... en na de sluiting van deze is dat abstract schilderij is te identificeren, dat wil zeggen dat onder elk doek, kan men lezen een titel die het startpunt is van de kunstenaar " (interview door Paul Hellyn in 1954; Collecties van het Museum van het Woord).

*Creatief proces in eeuwigdurende vernieuwing;
formeel en technologische uitvindingen;
onderzoek naar texturen en licht.*

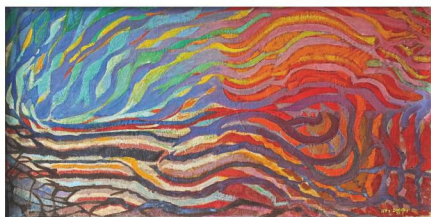
In 1956 schilderde hij op glas composities van 24x36 mm voor projectie (dia's). Elementen van de shows "Voices and Images" van Paul Hellyn, geëxposeerd op de Wereldtentoonstelling van 1958 in Brussel, illustreren Rimbaud's *Drunk Boat* en *The Great Temptations of Saint Anthony* van Michel de Ghelderode.

In 1958, begint de reeks geschilderde vlinders, in het bijzonder, op "dragers gelijmd met bladen van goud en aluminium, met dikke vernis gekleurd ... [Henry Dorchy] creëert een soort continue variatie van kleur, omdat de toon afhankelijk van de positie van de toeschouwer verandert, soms helderder, soms donkerder. «

Vanaf 1962 maakte hij aluchromies. In de fabriek is de verf ingebed in aluminium en is onverslijtbaar. Er is nog steeds een zoektocht naar het licht. Hij zal aluchromies - en resichromies - integreren "met respect voor de architectuur

Oscillation, olie, 1954

De 4 seizoenen, olie, 1955

Palazzo fiorentino, olie, 1956.

**Tentoongesteld in het Belgische
Abstracte Kunst Museum**

Sienna, huile, 1957

Campagna toscana, latex, 1958

die hen zou moeten herbergen" (Gérard de Brigode, architect).

Van het einde van de jaren 60 tot in de jaren 90 schilderde hij ook canvas voor tapijten, gemaakt van wol geknoopt door zijn vrouw Irene.

Het is ook de tijd waarin hij de abstractie verlaat voor een nieuwe innovatieve figuratie. Hij componeert landschappen en portretten, met multiple afbeeldingen.

In de jaren 70 en tot 1992 creëerde hij 3 unieke stripverhalen (nog niet gepubliceerd en helaas gestolen in september 2015), inclusief *Les profanes écritures selon frère Henri ...*, en een erotisch alfabet in 5 exemplaren.

Henry Dorchy sterft op 29 juni 2002.

In de jaren 1951 tot 1972 wordt zijn werk getoond in **18 solotentoonstellingen** (waaronder Galerie Mourgue in Parijs in 1964) & in **85 collectieve tentoonstellingen** van hedendaagse Belgische kunst in België, maar ook in Milaan & Venetië (Italië, 1954 en 1962), Newark & New-York (VS, 1958-9, Den Haag (Nederland, 1960), Lugano & Lausanne (Zwitserland, 1960 & 1967), Turijn & Venetië (Italië, 1960 & 1962), Madrid (Spanje, 1962), Zuid-Afrika (1963), Denemarken (1964), Lyon, Nice, Amiens, Boulogne-sur-Zee, Calais, Duinkerken, Cagnes-sur-Mer, Meudon (Frankrijk, 1964, 1968, 1972, 1974), Coimbra (Portugal, 1964), Rio de Janeiro (Brazilië, 1965), Darmstadt (Duitsland, 1973). **In 1971 neemt Henry Dorchy deel aan de tentoonstelling "Kunstenaars en het Turkse bad van Ingres", met Picasso, Man Ray, Labisse, Rauschenberg, Raysse in het Louvre Museum (Parijs)**

Laatste tentoonstellingen met geïllustreerde catalogi

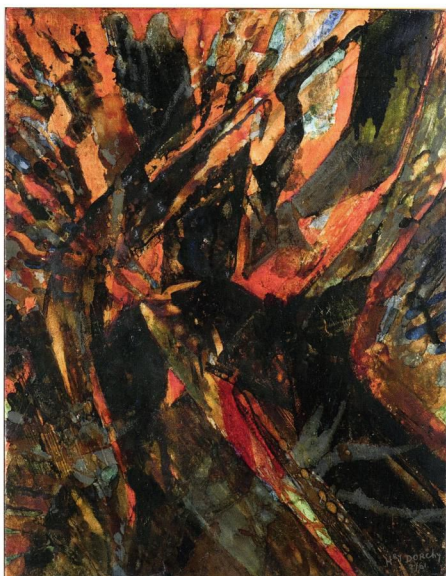
-Jean-Paul Heerbrant, Jean-Marc De Pelsemaeker "De wereld van Henry Dorchy", met artistieke evolutie en collecties van chocoladevormen, speculoosmallen, oude flessen met karakters. Afdeling Culturele Zaken van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe (Brussel), Albert Marinus Centrum, 2014, 64 p.

-Galerie Patrick Lancz à Bruxelles, 2015, 69 p.

-Bastien Art à Bruxelles, 2017, 44 p.

Vlinder, vetpotlood op latex, op papier, 1958

Vlinder op drager gelijmd met bladen van goud en aluminium, met dikke vernis gekleurd, 1961

Baratti, aluchromie, 1963

Fragmenten uit de geschreven pers

- "Le symbolisme subtil qu'il développe dans ses toiles récentes séduira ceux qui aiment découvrir, loin des sentiers battus, les aspects les plus troublant de l'art contemporain" (Paul Caso - Le Soir - 4 décembre 1951)
- "Parmi nos jeunes peintres d'avant-garde, Henry Dorchy est sans doute l'un des rares seuls à avoir compris ce qu'il y avait d'intimité généreuse dans la représentation abstraite, telle que Paul Klee en avait posé le principe" (Paul Caso - Le Soir 5 février 1953)
- "Les compositions d'Henry Dorchy ont une densité mallarméenne qui sont d'un coloriste savant et émouvant" (Paul Caso - Le Soir - 24 février 1954)
- "Dorchy er toe gebracht een nieuwe sclderswijze uit te denken en toe te passen: een soort van alchemie waardoor aan de schildersmatière het doorschijnend en van gedaante wisselend karakter wordt geven dat typische is voor de kleurenpracht warmte de vlinders - vooral de exotische- zijn bekend" (Marcel Duchateau - De Nieuwe Gids - 13 mars 1960)
- "Dorchy est de la race des Bazaine et des Manessier pour lesquels l'art est le libre exercice d'un art poétique" (Paul Caso - Le Soir - 1er mars 1963)
- "Henry Dorchy est à l'âge où un peintre ne se découvre plus, mais où il s'approfondit. L'espace qu'il cherchait a rencontré, par une de ces coïncidences historiques qui fait la fortune de la pensée et de l'art vivants, la technique dont elle avait besoin (l'aluchromie). Chaque tôle sortie de ses mains est une émission colorée, cinéplastique. On y perçoit une lumière joignant le brillant du métal à des aplats formidables et violents comme des plages de cobalt ou de soufre..." (Pierre Sterckx - "La recherche de la lumière dans l'œuvre de Dorchy - Marginales, Revue des idées et des lettres n° 97 - septembre 1964)
- "Henry Dorchy enrichit sans cesse une technique savante et nuancée. Sa ferveur créatrice le porte à essayer des techniques diverses où il imprime sa marque de plus en plus vigoureuse... Il évoque tour à tour des paysages italiens ou des usines panoramiques d'une poésie aiguë, grâce à des raccourcis d'écriture, d'une invention continuelle et mystérieuse" (Brigitte Goffaux - Le Rappel de Charleroi - 12 décembre 1965)

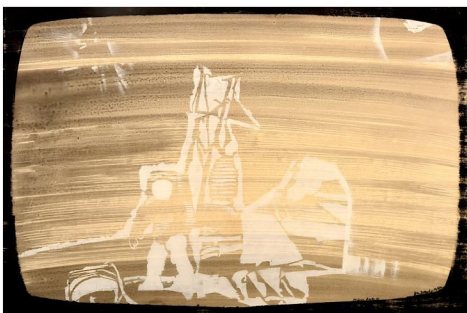
Storm in Comacina, aquarel, 1963

Het Turkse bad, eerbetoon aan Ingres, acryl, 1968; uniek model van de Harem: Irene; **tentoongesteld in 1971 in het Louvre in Parijs**

Ray Charles, stencil (24/28), 1968

Mission Apollo 11, acryl, 1969

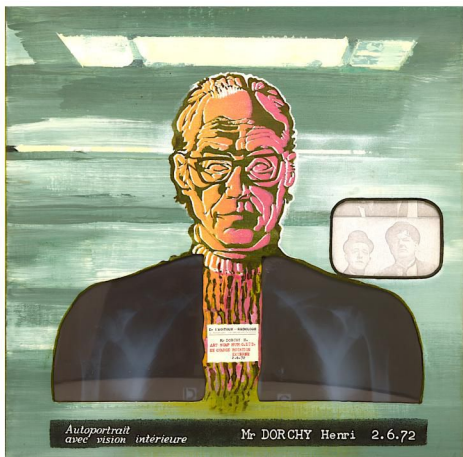
- "La jeune peinture suit depuis toujours ce qui est dans le vent, et, généralement, ce qui peut se situer dans la promotion du marché international d'avant-garde. Nous relevons, dans son palmarès de 1950 à 1970, des noms de tout premier plan: Alechinsky, Pol Bury, Gustave Camus, Dorchy, Wyckaert, Collignon, Dudant, Mara, le regretté Van Anderlecht, Paul Van Hoeydonck, Vandercam, pour n'en citer que quelques-uns qui se sont imposés. (Paul Caso - Le Soir - 15 février 1972)

- "On se réjouira, dans tous les cas, de voir Henry Dorchy à l'honneur aux cimaises (lors de l'exposition au Palais des Beaux-Arts de Charleroi en 1972). Voici plus de vingt ans que nous avons la plus vive sympathie pour cet artiste soucieux des matériaux nouveaux et des expressions vivantes. Dans toutes ses entreprises, il n'a cessé d'affirmer, comme Van Lint et Bertrand, la souveraineté du style. Nous aimons Dorchy l'homme multiple, professeur d'Histoire, initiateur dans l'enseignement artistique, écrivain remarquable, précurseur de l'aluchromie et de la résichromie, peintre, dessinateur, décorateur, il a une mobilité d'esprit et une curiosité qui font de sa vie une création permanente... Attentif aux métamorphoses du nouveau réalisme, Dorchy a projeté des images inédites, enrichies par ses expériences d'homme mûr et par ses rêveries de philosophe..." (Paul Caso - Le Soir - 19 octobre 1972)

- "Avec Henry Dorchy, l'invité d'honneur de ce salon (lors de l'exposition au Palais des Beaux-Arts de Charleroi en 1972), l'art pictural nous propose des visions nouvelles de la réalité humaine: Polyportrait, Mission Apollo, Séquence instantanée... On retrouve dans ces recherches d'expression subjectives les signes de notre Temps; bandes dessinées du cinéma, vidéo de télévision, négatifs de photographie, etc... Gérard de Brigode, secrétaire du Cercle Artistique de Charleroi, ne tarit point d'éloges: Dorchy nous ouvre les portes de l'espace du FUTUR et du temps SONORE. Nouvelle Figuration précisée, magnifiée, sublimée par la durée; le temps s'ajoute à l'espace; le son se superpose à l'image. Dans un même espace pictural, des moments différents d'une action se juxtaposent à un paysage ou à un personnage" (Lucien Defoy - Le Rappel de Charleroi - 20 octobre 1972)

Wij tweeën (Henry face & Irene profiel, gemengd) met Pech-Blanc, hun huis in Frankrijk, acryl, 1971

Zelfportret met innerlijke visie,

Rushes-Jumping, acryl, 1972

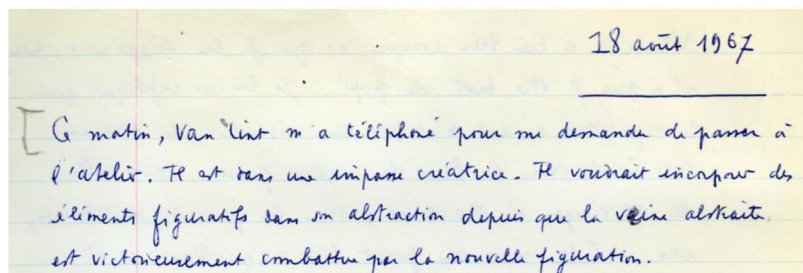
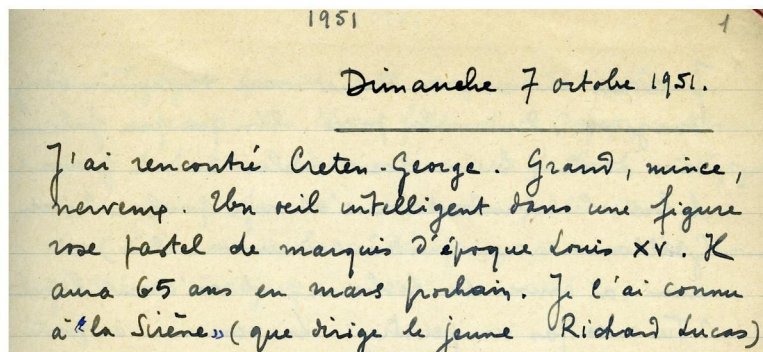

Irene of de leeftijden van het leven, acryl, 1996

Boeken geschreven door Henry Dorchy

- Henry Dorchy. *Langages des arts plastiques*, Editions Universitaires, Bruxelles, 1968, 246 p.
- Henry Dorchy. *Pol Bury et le temps dilaté*, Editions Paul Legrain, Bruxelles, 1976, 156 p. (Fig 32)
- Henry Dorchy. *Le moule à chocolat un nouvel objet de collection*, Editions de l'Amateur, Paris, 1987, 223 p.
- Henry Dorchy. *Histoire des Belges*, Editions De Boeck, Bruxelles, septième mouture, 1991, 544 p.
- Henry Dorchy, Laure Dorchy. *Le moule à chocolat, de l'objet usuel à l'objet esthétique/De chocolade vorm, van gebruiksvoorwerp tot kunstvoorwerp/The chocolate mold, from the every day tool to an item of beauty*, Editions Ephéméra, Bruxelles, 1999, 264 p.

Fragmenten uit «Journal d'un curieux historien», Creten, Van Lint & Bertrand

Louis Van Lint bij Henry Dorchy

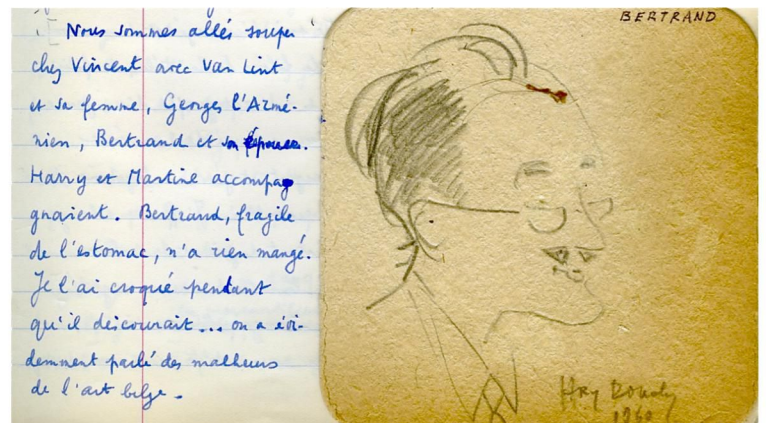
1960

de Van Lint, dont la mimique faisant contrepoin à celle de Bertrand ~~est~~
 nous eût amusés doublement. Grâce à cet impayable duo, le cinéma devient inutile.
 Ils se mettent mutuellement en valeur par contraste. Van Lint, la gueule allumée,
 se dépense en gestes, en frottes et en jeux ~~de~~ ^{oculaires} ~~de~~ : il s'insinue sous votre nez
 pour mieux vous pénétrer de son regard faïence, il vous secoue bras et cuisses
 alors que vous n'avez ^{du tout} pas envie de dormir. Bertrand, sec et sparcheminé, est
 au contraire avare de mouvements. Il ~~préface~~ ^{préface} soigneusement ses mots, les répète
 deux ou trois fois pour les incruster comme des coins dans votre mémoire et ne
 hausse le ton que lorsqu'il veut vaincre une objection ~~qui braille~~ ^{qui braille} sa longueur s'ont.
 Mais alors son filet de voix, meurt, se fausse bizarrement, ce qui le rend encore
 plus drôle.

Irène, Henry, Louis de van achter, Gaston, tijdens de tentoonstelling Henry Dorchy op de galerij Mourgue in Parijs in 1964

Beschrijving van Louis Van Lint & Gaston Bertrand

Laatste schilderij: Erasmus Academisch Ziekenhuis in Brussel, acryl, 2000

Henry Dorchy in zijn atelier, juni 2001

Irène & Henry Dorchy met hun verzameling chocoladevormen